

Tiennyt en tämän tulevan,
enkä vallan aavistellut;
kerron nyt tosisanoilla,
lausun vastaisen varalle:

Laittelin mä lähtöäni
kotiohon käyäkseeni;
jou'uin jo junan varoiksi.
Tiimat vaihtui, tunnit juoksi,
saavu ei rautainen hevonen.

Ilmoitti tuo näyttötaulu:
kohta saapuu sun junasi
riivattua rautatietä
kiskovirtaa kiemuraista.

Aika siinä ailahteli,
määrähetki siirtyi taasen.

Lopulta juna tulevi,
saapuvi Helsingin hevonen.
Mikäs siihen noustessani,
kyytiin kompuroiessani
armoilta pakkasen palavan
alta tuulen tappuraisen.

Rauta korskui raitehilla,
kone kiskoilla kovilla.
Ohi vierivät asemat,
tuvat, pelloikin, katoovat.

Ajattelen aikoani,
himpun verran hämmästelen,
miksei konsa se pysähdy?
Moni jo kaupunki takana,
mikä on määrätty asema?

Kohtasin ma konduktöörin.
Virkkoi tuo nyt virsilöillä,
loihtihe hän loihtuloilla -
laittoi R:n Pendoliinoks',
kotikylän Tampereeksi.